

(/users/anne-steen-himmelstrup)

**Af Anne Steen
Himmelstrup
(/users/anne-steen-himmelstrup)**

Skribent
15 Apr.14

ANMELDELSE

BOYFRIND AF CHRISTINA HAGEN (/ANMELDELSER/BOYFRIND-AF- CHRISTINA-HAGEN)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/boyfrind-af-christina-hagen&title=Boyfrind af Christina Hagen](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/boyfrind-af-christina-hagen&title=Boyfrind%20af%20Christina%20Hagen))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/boyfrind-af-christina-hagen&status=Boyfrind af Christina Hagen](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/boyfrind-af-christina-hagen&status=Boyfrind%20af%20Christina%20Hagen))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/boyfrind%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/boyfrind%23comment-form) for at skrive kommentarer

Kikset, anmassende, manipulerende og kynisk. Det kan helt klart anbefales at tage på stævnmøde med Christina Hagens 'Boyfrind'.

Christina Hagens nye bog *Boyfrind* er svær at beskrive. Det føles, som om den forsøger at undvige en karakteristik, hvilket i sig selv altid er et interessant træk ved et værk. Rent fysisk er det en stor og tung hardcover med lige dele billeder og tekst, så på mange måder er det en klassisk coffee table-bog – og så alligevel ikke. Forsiden prydes af et grynet billede af en mand med spredte ben og en slap penis, der måske-måske ikke drypper en anelse, og bogens titel er skrevet med lidt ubehjælpelig lyserød håndskrift tværs over mandens lår. Bogens umiddelbart kiksede og anmassende æstetik blev ret tydelig for mig, da jeg hev den op af tasken i toget på vej fra København til Aarhus. Jeg sad der sammen med tre mænd i tyverne og gad på en eller anden måde ikke være hende damen med penisbogen, og derfor lagde jeg bevidst bogen med bagsiden opad på bordet foran mig. På samme måde har man heller ikke lyst til at forbinde sig med jeg'et i bogen og hendes forkvaklede forhold til 'boyfrind', som ikke rigtig kan bestemme sig for, om han vil have hende eller ej.

Bogen er skrevet med håndskrift på et lidt ubehjælpeligt engelsk med stavfejl à la det manglende e i 'boyfrind'. Men det er samtidig ikke et dekonstrueret sprog som Niels Franks *Nellies bog*, vi har med at gøre, det er vel sådan set bare et lidt ukorrekt og kikset talesprogsagtigt skoleengelsk. Første del af værket består af kortere tekststykker, som alle kredser om jeg'ets forhold til 'boyfrind'. Det er på mange måder et fucked up forhold, hvor jeg'et er afhængig af og underdanig i forhold til 'boyfrind', som både behandler hende som en slave og et barn, mener jeg'et. Men forholdet er alligevel heller ikke så fucked up, at det er totalt fremmed, for selvom fortælleren selv lægger en distance i teksten til det fortalte ved en overdreven underkastelse, som virker karikeret, så er nogle af temaerne samtidig skræmmende genkendelige.

I afsnittet 'Please don't carry my child' får jeg'et sat en spiral op, fordi 'boyfrind' ikke vil have, at hun bliver gravid, selvom hun egentlig selv gerne vil have "babies with boyfrind". Der er billeder af selve seancen, som beskrives som meget smertefuld. Senere bliver spiralen taget ud igen, fordi jeg'et "started bleeding like a pig". Hvad man ikke kan se i citatet gengivet her er det hjerte, som udgør prikken over i'et i den håndskrevne teksts "pig". Det smertefulde og afskyvækkende omfavnes af en banal kærlighedsgestus fra teenageuniverset, og den slags forskydninger i forhold til værkets udsagn finder hele tiden sted, både i tekst, tegn og billeder, og derfor er det ekstremt svært at få hold på, hvad bogen egentlig prøver at sige. Man kunne for eksempel godt hævde, at værket handler om magtforhold mellem kønnene eller i et parforhold, hvor manden undertrykker kvinden, eller hvor kvinden lader sig dominere af manden, men så simpelt er det ikke. Deres forhold er mere komplekst end som så, og selvom jeg'et på sin vis underkaster sig 'boyfrind', så manipulerer hun også med ham, og hun virker heller ikke som den mest troværdige fortæller.

Omtrent halvvejs i bogen begynder jeg'et på forskellige rejser at opsøge både mandlige og kvindelige prostituerede, angiveligt fordi hun savner 'boyfrind' og derfor vil gøre, som han ville have gjort (hvad er det for en underlig bevæggrund?). Jeg'et opfører sig nedladende overfor de prostituerede, som da hun beder pigen i Madrid om at danse for sig: "I said: Why not work a little for the money." Billederne af de prostituerede med de triste, tomme blikke er ubehagelige, og jeg'et bliver tiltagende mere kynisk. Som hun siger om den thailandske prostituerede, som sidder der i sit tarvelige hjem med sit barns legetøj i baggrunden: "I guess my problem is that I didn't feel sorry for her, I feel like she dug her own hole. Look, miss, your a disgrace to the female kind." Mest grænseoverskridende er billederne af den mandlige thailandske prostituerede, som poserer nøgen på alle fire med en kaffekop på ryggen, på et andet billede med et dansk flag i skridtet og på et tredje liggende nøgen på et flisegulv. Det er nærliggende at læse besøgene hos de prostituerede, som at jeg'et har overtaget 'boyfrinds' blik på verden og nu behandler andre, som hun selv bliver behandlet af 'boyfrind', men jeg er ikke sikker på, at det er så simpelt endda.

For et par uger siden var jeg til et arrangement, hvor Christina Hagen skulle læse op af *Boyfrind*. Hun bad om, at en fra publikum ville komme og læse op med hende, og en ung pige meldte sig. De to læste på skift op fra bogen, Hagen med en dyb sexet stemme og en ret god amerikansk-engelsk diktion. Den unge pige, som så teksten første gang, lidt mere famlende og med en langt mere tydelig dansk accent. Oplæsningen fik på den måde faktisk præsenteret nogle af de stemmer, som findes i bogen, og på den måde vist det splittede, undersøgende jeg, som jeg også læser i fortællerstemmen. Den ustabile fortælleposition, der indimellem antager små-skizofrene dimensioner, kan sikkert delvist henføres til Hagens tilgang til arbejdet med værket, hvor hun har spurgt forskellige skrivelever, hvem de mener, at 'boyfrind' er. Deres tekster indgår ikke konkret i bogen men har inspireret forfatteren. *Boyfrind* er altså (på flere måder) et konceptuelt kunstværk, og man kan læse forfatterens refleksioner over værket både på hendes hjemmeside og i den mængde interviews, hun har givet i forbindelse med udgivelsen. Hagens tanker og arbejdsproces kan fungere som nøgler til at åbne værket, men jeg vil egentlig anbefale, at man først kaster sig over bogen og lader sig rive med at dens besynderlige univers. Uanset hvordan man vælger at gøre det, skal man helt klart unde sig selv et stævnemøde med *Boyfrind!*

Originally published by Anne Steen Himmelstrup, Litteratursiden.

Bøger af Christina Hagen

